

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 2P/16/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8615203232
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Frigová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2017:8615203232.18

Rozhodnutie

Okresný súd Svidník, vo veci starostlivosti súdu o maloletú P. V. A., nar. X.X.XXXX, bytom pri matke, zastúpenú v konaní opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov, dieťa rodičov - matky V. Q. A., rod. V., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX E. č. 8, zastúpenej Mgr. Marcelou Grancovou, advokátkou Advokátskej kancelárie so sídlom Kováčska 28, 040 01 Košice a otca P. A., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom XXX XX S. č. XX, toho času bytom P.o, zastúpeného spoločnosťou AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., so sídlom Kmeťova 26, 040 01 Košice, IČO: 47 237 406, za účasti prokurátora Okresnej prokuratúry Svidník a za účasti Komisárky pre deti, o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej, o návrhu otca maloletej na zmenu a nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

I. Návrh otca maloletej na zmenu a nariadenie neodkladného opatrenia **z a m i e t a .**

II. U k l a d á maloletej a jej rodičom povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu na referáte poradensko - psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov každý prvý víkend v mesiaci a to v piatok od 15.00 hod. do 18.00 hod. a v sobotu od 9.00 hod. do 12.00 hod.

III. U k l a d á matke maloletej povinnosť telefonicky informovať otca maloletej každý piatok v týždni o 18.00 hod. o zdravotnom stave maloletej, návštevách lekára, o dlhodobejšom pobyte maloletej mimo miesta jej bydliska, o osobitných potrebách maloletej, ako aj o ďalších podstatných veciach týkajúcich sa maloletej a priebežne bezodkladne o mimoriadnych podstatných veciach týkajúcich sa maloletej.

o d ô v o d n e n i e :

1. Otec maloletej P. A. (ďalej aj „navrhovateľ“) sa podaným návrhom domáhal, aby súd druhý výrok rozsudku zo dňa 4.9.2014 sp.zn. 2P/32/2013-407 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.9.2016 sp.zn. 2CoP/20/2016, ktorým bolo potvrdené uznesenie Okresného súdu Svidník zo dňa 8.8.2016 sp. zn. 2P/16/2015 zmenil tak, že dočasne zveruje maloletú P. V. A., nar. X.X.XXXX do osobnej starostlivosti otca P. A., nar. XX.X.XXXX.

2. Návrh odôvodnil tým, že v priebehu konania o rozvod a úpravu práv a povinností k maloletej, od nariadenia neodkladného opatrenia Okresného súdu vo Svidníku zo dňa 8.8.2016, ako aj vydania rozhodnutia vo veci samej, na základe ktorého bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky, došlo k podstatnej zmene okolností rozhodujúcich pre

2P/16/2015

posudzovanie úpravy práv a povinností rodičov k maloletej. Od uvedeného obdobia, resp. už od vydania predbežného opatrenia Okresného súdu Svidník dňa 17.12.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 4.3.2014, ktorým prvostupňový súd na návrh otca upravil styk otca s maloletou, dochádza k situáciám, kedy zo strany matky je otcovi opakovane bezdôvodne a zámerne bránené v styku s maloletou, matka neposkytuje otcovi informácie vo veciach maloletej, zamedzuje prístupu k informáciám o zdravotnom stave (o čom svedčí napr. aj vyjadrenie Všeobecnej zdravotnej poisťovne zo dňa 19.8.2016 na podnet otca, kedy mu bol zamedzený prístup do e-pobočky zdravotnej poisťovne maloletej zo strany matky), nekonzultuje s otcom podstatné veci týkajúce sa maloletej, ako je poskytnutie zdravotnej starostlivosti, no predovšetkým u maloletej počas tohto obdobia zverenia do osobnej starostlivosti matky a dočasnej úpravy styku s maloletou, došlo k zhoršeniu celkového psychického stavu, pričom tieto skutočnosti vyplývajú zo psychologických správ, ktoré predložila matka maloletej súdu v priebehu konania ako aj zo znaleckých posudkov vypracovaných súdom ustanovenými znalcami. Uvedenej skutočnosti, t.j. bráneniu maloletej zo strany matky v styku s jej otcom nasvedčuje aj skôr vydané predbežné opatrenie a tiež prebiehajúce konanie o súdny výkon rozhodnutia vedené pod sp. zn. 4Em/1/2015, keďže ak by tomu tak nebolo a matka by dobrovoľne umožňovala kontakt s maloletou, nebol by dôvod, aby konajúci súd dočasne do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej upravil styk maloletej s jej otcom neodkladným opatrením a zároveň prebiehalo konanie o súdny výkon rozhodnutia - predbežného opatrenia dočasne upravujúceho styk maloletej s jej otcom.

3. Zo súdneho spisu v zásade vyplýva, že matka sústavne a opakovane nerešpektuje rodičovské práva a povinnosti navrhovateľa a celková situácia napovedá, že matka nebude ani v budúcnosti súdne rozhodnutia týkajúce sa styku maloletej s navrhovateľom rešpektovať a opakovane bude mať výkon súdneho rozhodnutia. Vyššie otcom zmienenú skutočnosť naznačila už aj znalkyňa PhDr. Hubová vo svojom znaleckom posudku č. 67/2014, ktorý bol vo veci účastníkov vypracovaný, kde na strane 18 uviedla, že správanie matky je v rozpore s jej verbálnymi vyjadreniami, že ak sa jej nepodarí zachrániť manželstvo, sleduje cieľ vytesniť otca postupne zo života dieťaťa, začína ho otvorene obviňovať zo sexuálneho úchylného správania.

4. Na preukázanie toho, že ani po vydaní súdneho rozhodnutia dočasne upravujúceho styk maloletej s jej otcom, ako aj potreba otca a maloletej vzájomne sa stretávať, zo strany matky neboli rešpektované, predložil súdu prierez doterajšieho konania, vrátane stretnutí otca s maloletou, ktorý je zároveň reakciou na matkou predložený prehľad stretnutí na pojednávaní dňa 1.12.2016. Z tohto prehľadu stretnutí jednoznačne vyplýva záver a nepopiera to ani matka, že doposiaľ otec maloletej prišiel na stretnutie s maloletou krát, pričom len trikrát bolo neodkladné opatrenie matkou rešpektované, aj to nie riadne. Otec maloletej sa už nespočetne veľakrát obrátil v súlade s ustanoveniami O.s.p. na súd so žiadosťou o pomoc a informoval súd ako aj kolízneho opatrovníka zastupujúceho maloletú o nedodržiavaní rozhodnutia súdu matkou. Otec maloletej realizoval svoje právo na súdnu ochranu v zmysle článku 46. Ústavy ako jedného z jeho neodňateľných, nescudziteľných, nepremlčateľných a nezrušiteľných práv. V súčasnosti na základe návrhu otca maloletej prebieha už tretie konanie o súdny výkon rozhodnutia a pokiaľ by nebol dôvod na takéto konanie, ak by matka súdne rozhodnutie rešpektovala, konajúci súd by v súlade so zákonným postupom takéto konanie dávno zastavil. Vzhľadom k uvedenému sú absurdné tvrdenia matky, že „otec každý

2P/16/2015

-3-

rok žiada rozhodnutia, čiže odobratie dieťaťa násilným spôsobom s tým, že je tu už tretí alebo štvrtý návrh do osobnej starostlivosti (viď strana 8 zápisnice z pojednávania zo dňa 1.12.2016). Skutočnosť, že otec žiadal o pomoc a postup súdu v súlade s príslušnými právnymi predpismi vyplýva z jeho podaní adresovaných súdu, ktoré zrejme matka maloletej vzhľadom na prípravu vlastných nespočetných podaní už nedokáže ani registrovať, resp. vyjadrenia otca nad mieru dezinterpretuje, prispôsobuje a hodnotí tieto vyjadrenia a návrhy v súlade so svojím cieľom, ktorý si zaumienila, t. j. „vytesniť otca zo života maloletej“ a v súčasnosti využíva ako dôkaz jeho neempatického správania.

5. Zo súdneho spisu v zásade vyplýva, že ani posledná zmena neodkladného opatrenia, ktorej súd vyhovel v plnom rozsahu uznesením zo dňa 8.8.2016 a odvolací súd toto rozhodnutia potvrdil, nenapomohla k tomu, aby došlo k riadnej, resp. aspoň k minimálnej realizácii úpravy styku otca s

maloletou, čomu nasvedčuje aj samotné vyjadrenie matky na pojednávaní dňa 1.12.2016, strana 7, keď na otázku súdu na matku maloletej, že ako sa otec stretol s maloletou v priebehu mesiacov, ktoré matka udávala, matka uviedla, že, cit: „otec dcéru videl len na 10 metrov, mala som na mysli toto stretnutie“. Otec maloletej súd informoval, že ani raz, keď si prišiel prevziať maloletú z materskej školy v piatok o 15.00 hod., maloletá nebola prítomná, pretože pred septembrovým stretnutím dňa 30.9.2016 ju matka ešte v doobedňajších hodinách vybrala z materskej školy, čo potvrdila aj svedkyňa V. V. A., riaditeľka Materskej školy v Chotči na pojednávaní dňa 1.12.2016 v rámci svojej výpovede a pred októbrom a novembrom stretnutím maloletá nebola vôbec prítomná v materskej škole. Ani decembrové stretnutie sa neuskutočnilo, v piatok dňa 2.12.2016 matka maloletú radšej do materskej školy ani neodviedla.

6. Matka maloletej dňa 4.11.2016 doručila súdu návrh na zmenu neodkladného opatrenia spočívajúci v zákaze styku otca s maloletou. Zároveň matka maloletej voči rozhodnutiu súdu zo dňa 18.11.2016, ktorým bol jej návrh zamietnutý, dňa 8.12.2016 podala odvolanie. Matka maloletej navrhuje úplný zákaz styku na základe lekárskej správy pedopsychiatričky MUDr. Terézie Rosenbergerovej, ktorá má podľa jej názoru preukazovať zhoršený stav dieťaťa vplyvom stretnutí maloletej s jej otcom, o ktorých sa vyjadrila, že za poslednú dobu videl otec maloletú na vzdialenosť 10 metrov a žiadne stretnutie sa teda neuskutočnilo. Zároveň matka maloletej odôvodňuje svoj návrh na základe údajného neempatického prístupu otca, ktorý má dokazovať videonahrávka z obdobia 5. a 6.9.2015, ktorá nepreukazuje matkou tvrdené skutočnosti a navyše ani nie je zákonom získaným dôkazom v konaní. Faktom je, že posledné udalosti nasvedčujú tomu, že matka nebude aj naďalej rešpektovať súdne rozhodnutie a voči tomuto protiprávnemu konaniu nepomôžu ani opatrenia súdu smerujúce k rešpektovaniu súdneho rozhodnutia, t.j. nariadenie súdneho výkonu rozhodnutia a v zásade ani trestné oznámenia, podané za podozrenie pre spáchanie marenia súdneho výkonu rozhodnutia.

7. Navrhovateľ sa týmto návrhom na zmenu neodkladného opatrenia domáha zverenia starostlivosti o maloletú nielen z dôvodu nerešpektovania neodkladného opatrenia zo strany matky, ale predovšetkým v snahe ochrániť svoje dieťa, ktorého psychický stav sa v poslednom období vážne zhoršil. Zhoršený stav dieťaťa vyplýva z matkou predložených lekárskejších správ a taktiež z výpovedi svedkov na pojednávaní, kde riaditeľka materskej školy V. A. v rámci svojej výpovede potvrdila, že maloletá má problém s únikom moču

2P/16/2015

-4-

a stolice, je nervózna pri akejkoľvek zmienke o otcovi a dokonca pri hre so svojím detským kamarátom uvádza: „drž dvere, lebo príde oco a ma ukradne.“ Z doterajších dôkazov zabezpečených v konaní (viď znalecké posudky) a taktiež vzhľadom na fakt, že od posledného psychologického vyšetrenia dňa 20.11.2015 sa maloletá stretla so svojím otcom na vzdialenosť 10 metrov, vyplýva logický záver, že nie je možné, aby sa maloletá prirodzene takto sama vyjadrovala na adresu otca a doslova mala zo stretnutia so svojím otcom panický strach a to aj vzhľadom na skutočnosť, na ktorú poukázala znalkyňa PhDr. Halašová na strane 24 ZP č. 51/2015, cit.: „na deklaratívnej úrovni (slovné vyhlásenie) preberá postoje a názory zo svojho výchovného prostredia od blízkych osôb, s ktorými trávi najviac času, hlavne od matky“. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že maloletá je vychovávaná v nevhodnom a nezdravom prostredí, vystavovaná psychickému nátlaku, je permanentne podrobovaná psychologickým vyšetreniam, čo vyplýva z nami predloženého prierezu celého konania a prehľadu stretnutí a je vychovávaná ľuďmi, ktorí nie sú schopní pochopiť význam a obsah svojich rodičovských práv a rodinných väzieb. Opätovne zdôraznil, že spôsob, ktorým sa snaží matka maloletej dosiahnuť svoj cieľ, hraničí s psychickým týraním maloletej a otec maloletej má jednoznačne za to, že takáto osoba nemá nárok ani spôsobilosť vychovávať dieťa vo svojej osobnej starostlivosti. Matka svojím správaním nedáva záruky riadnej výchovy maloletej.

8. Skutočnosť, že matka bezdôvodne a zámerne neumožňuje navrhovateľovi styk s maloletou, vyplýva aj z dvoch znaleckých posudkov vypracovaných súdom ustanovenými znalcami. V znaleckom posudku PhDr. Hubovej, na strane 23 znalkyňa uvádza, že kým sa neupraví pomery medzi rodičmi, je pravdepodobnosť, že matka aj naďalej bude prejavovať nezáujem o styky otca s dieťaťom, bude účelovo využívať lekárske vyšetrenia, psychologické vyšetrenia, nebude komunikovať s otcom. V znaleckom posudku PhDr. Halašovej v časti Záver na strane 23 znalkyňa uvádza, že matka neuviedla žiadny relevantný dôvod, ktorý by vysvetľoval odmietanie kontaktu maloletej dcéry s otcom bez jej prítomnosti

a že pokladá za nemožné, aby vo výchovnom prostredí matky prevládala klíma úprimne podporujúca kontakt dcéry s otcom. Navrhovateľ je presvedčený, že stav u maloletej, ktorý opisujú psychológovia, je opísaný vo väčšej miere pravdivo, avšak za tento stav je zodpovedná jedine matka. Navrhovateľ je presvedčený, že či už pred plánovaným stretnutím, alebo následne po ňom, matka citovo vydiera maloleť, vyvíja na ňu nátlak a psychicky ju ničí a deprimuje s cieľom vyvolať u maloletej zlý psychický stav, ktorý sa v nej vždy má spájať so stretnutím s otcom, dokazujú to aj náhravky, ktoré navyše matka predkladá súdu, kde si maloleť pred stretnutím nahráva a výslovene túto posliela k navrhovateľovi, aby mu šla povedať sama, že s ním nechce ísť. Maloletá má už dostatočne vyvinuté schopnosti vnímať informácie zo svojho okolia a spracúvať ich, vníma túto mentálnu atmosféru medzi rodičmi, avšak v súčasnom veku nie je schopná rozumieť a logicky tieto informácie vyhodnocovať a je veľmi jednoduché vyvolať u takéhoto dieťaťa strach, či stres psychickým a citovým vydieraním, obzvlášť ak je to zo strany najbližšej osoby - matky. O vyššie popísaných skutočnostiach je navrhovateľ presvedčený predovšetkým z dôvodu, že v čase, kedy aspoň na malú chvíľu mal maloleť vo svojej starostlivosti, kedy sa uskutočnilo tých pár stretnutí bez prítomnosti matky, nič nenaznačovalo, že maloletá by mohla byť v negativistickom stave, resp. v stave poukazujúcom na prežitú citovú záťaž pri stretnutí s otcom a jeho rodinou, o čom svedčia aj predložené CD nosiče s videonahrávkami a fotografiami.

2P/16/2015

-5-

9. Navrhovateľ miluje svoje dieťa a aj maloletá rovnako miluje svojho otca. Navrhovateľ chce maloletej zabezpečiť stabilné výchovné prostredie, v ktorom bude mať dovolené užívať si lásku oboch rodičov tak, aby bol zabezpečený jej všetranný vývoj. Maloletá sa tak isto teší zo stretnutí s otcom, čo dokazuje aj jej správanie zo psychologického vyšetrenia u PhDr. Halašovej, kedy maloletá sama vyhľadala prítomnosť navrhovateľa a nechcela sa od neho odlúčiť. Čo sa týka zabezpečenia osobnej starostlivosti o maloleť za situácie, že bude maloletá zverená do jeho osobnej starostlivosti, k tomuto sa otec osobne vyjadril na pojednávaní dňa 2.6.2016. Z vyjadrenia zamestnávateľa otca maloletej vo veci čerpania dovolenky na nasledujúci rok 2017 je zrejmé, že otec v roku 2016 vyčerpal dovolenku už na rok 2017 a v roku 2017 má nárok iba v rozsahu piatich pracovných dní. Je zrejmé, že otec v tomto roku ako aj v predchádzajúcich rokoch vyčerpal dovolenku predovšetkým na cestu za maloleťou, pričom zo strany matky mu nebolo umožnené stretnutie podľa rozhodnutia súdu, resp. aby sa zúčastnil pojednávania. Aj z tohto dôvodu považuje otec návrh na zmenu a vydanie neodkladného opatrenia za odôvodnený.

10. Opodstatnenosť takéhoto návrhu na zmenu predbežného opatrenia navrhovateľ odôvodňuje predovšetkým skutočnosťou, že matka s cieľom zamedziť akejkoľvek forme styku maloletej s navrhovateľom, neúmerne zaťažuje maloleť rôznymi vyšetreniami, doložil aj posledný výpis z účtu poisťovne maloletej ku dňu 30.10.2016, okrem psychológov, ktorých pravidelne navštevuje, podrobuje maloleť vypočúvaniu Komisárom pre ochranu detí a na účely súkromného znaleckého posudku, o ktorý požiadala, aj ďalšiemu psychologickému vyšetreniu u znalca PhDr. Garbara. O skutočnosti, že dieťa je v osobnej starostlivosti matky ohrozené, svedčí aj tvrdenie matky v závere podania matky zo dňa 27.4.2016, kde sa „vyhráža“ ohrozením života a zdravia maloletej v prípade, ak súd nariadi súdny výkon rozhodnutia odobratím dieťaťa. V snahe predísť ďalšiemu zhoršovaniu zdravotného stavu maloletej, prípadnému vzniku nenapraviteľnej ujmy na zdraví maloletej a taktiež v záujme predchádzania vzniku nenapraviteľných škôd v podobe citového odcudzenia sa maloletej od navrhovateľa, v záujme zabezpečenia ničím nerušeného rozhodovania vo veci samej, je zmena dosiaľ právoplatného a vykonateľného predbežného opatrenia v záujme maloletej.

11. Na pojednávaní dňa 2.6.2016 otec maloletej vo svojej výpovedi uviedol, že je schopný zabezpečiť dcéru vyváženú výchovu a dobrú psychickú pohodu. Nedovolí, aby jej bol upieraný druhý rodič. Je schopný sa postarať o dcéru v akomkoľvek smere, nie len starostlivosťou dať dcéru najesť, obliecť, vypraviť ju do školy, priniesť ju zo školy, ale aj každodennou výchovou, aj prípravou na kontakt k druhému rodičovi. Jednoducho vychovávať dcéru v tom, že jej rodičia nie sú manželia, nežijú spolu, ani už nebudú žiť spolu, budú mať svoje vlastné rodiny, s tým, že by dcéru vysvetlil, že rodina naďalej trvá, že má otca, matku a že títo sa navzájom rešpektujú. Dcéru by si chcel zobrať k sebe do Rakúska, kde má stredobod svojho života, svojich záujmov a tým pádom aj záujem dcéry byť so svojím rodičom tam, kde žije rodič, kde rodič zarába na živobytie, kde sa rodič pohybuje, kde sa pohybuje v sociálnej spoločnosti, má tam okruh priateľov. Za významné považuje aj sociálne zabezpečenie maloletej dcéry

zo strany Rakúskej republiky voči maloletej. On tam má vlastné bývanie, štvorizbový byt o rozlohe 90 m² v krásnej oblasti, 10 minút pešo k jazeru, 5 minút k škôlke. Zabezpečil by dohľad nad výchovou svojej dcéry nielen z jeho strany, ale aj príslušným úradom práce, kde sa už informoval, že fungujú medzinárodné úpravy v Európskej únii.

2P/16/2015

-6-

12. Matka maloletej v písomnom vyjadrení k návrhu otca uviedla, že s návrhom otca nesúhlasí, je nedôvodný a v príkrom rozpore s najlepším záujmom maloletého dieťaťa. Navrhla, aby súd tento návrh otca zamietol. Na strane maloletého dieťaťa nedošlo k žiadnej zmene pomerov, ktorá by mala mať za následok zmenu v osobnej starostlivosti. Maloletá dcéra odmieta stretávanie sa s otcom vzhľadom na jeho neempatické správanie, v ktorom otec vytrvalo pokračuje a ďalej tak vedome degraduje vzťah dieťaťa s ním. Matka opakovane otca pozýva do rodinného domu, v ktorom býva, aby sa s dcérou stretol v jej dôverne známom prostredí a aby takto nadviazal kontakt, následne po tom, čo dieťa odmietne s otcom odísť, na čo otec absolútne nereaguje a ani sa len nepokúsi o nadviazanie kontaktu s maloletou dcérou. Nikdy otcovi dieťaťa nebránila v styku s dieťaťom, otec svojím neempatickým správaním vyvolal u dieťaťa odmietanie stretávania sa s ním. Otcovi ponúkala a naďalej ponúka pomoc pri nadviazovaní kontaktu s dieťaťom, na čo otec reaguje odmietavo. Z uvedeného vyplýva, že otec v skutočnosti nemá záujem o žiadnu reparáciu vzťahu s maloletým dieťaťom.

13. Otec seba v podanom návrhu opisuje ako milujúceho otca. Jeho sebaopis vyznieva však v kontexte jeho skutkov bezobsažne. Otec dieťaťa má vedomosť o tom, že dieťa potrebuje pokoj nevyhnutý na kompenzáciu jeho zdravotného stavu, napriek tomu jediným jeho cieľom a zámerom je násilné odňatie dieťaťa, či už za účelom styku alebo za účelom zmeny v osobnej starostlivosti. Otec tak koná napriek tomu, že si je plne vedomý vysokej fixácie maloletej dcéry na ňu, pričom bez akýchkoľvek pochybností by násilné odňatie dieťaťa a jej vytrhnutie z jej dôverne známeho prostredia, znamenalo pre dieťa totálnu devastáciu jej psychického stavu. Pre úplnosť uviedla, že tento „milujúci otec“ sa v konaní o výkon rozhodnutia vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 4Em/1/2015 vyjadril, že mu je jedno, že sa z ich dcéry môže stať „pacient psychiatrie“. Toto vyjadrenie zrejme najlepšie vystihuje skutočný vzťah otca k ich dcére a dokazuje, že zo strany otca ide len o presadenie svojho sebeckého a iba jemu pochopiteľného „záujmu“. Otec je až tak zahľtený svojím záujmom na násilnom presadení si svojej vôle, že podal návrh, výsledkom ktorého by bolo vytrhnutie maloletého dieťaťa z jej dôverne známeho prostredia, pretrhnutie všetkých jej sociálnych väzieb tak s ňou ako aj so starými rodičmi, s kamarátmi a jej umiestnenie do neznámeho prostredia v krajine, ktorej jazyk neovláda, a to v predškolskom veku. Z ostatnej lekárskej správy MUDr. Rosenbergerovej, ktorú v konaní už predložila, vyplýva akútna potreba dieťaťa na harmonizáciu jeho osobnosti a kludový režim bez stresu a tiež hrozba ďalšieho psychického stavu trvalých a nezvratných následkov do konca života, tak zhoršenie poruchy reči, ba dokonca hospitalizácia maloletej dcéry na psychiatrickom oddelení, návrh otca je teda v príkrom rozpore s najlepším záujmom dieťaťa.

14. Do pozornosti súdu dáva aj záver Ústavného súdu Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 1. ÚS 553/2016 zo dňa 14.9.2016, ktorým ústavný súd odmietol sťažnosť otca z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti. V rozhodnutí okrem iného konštatoval: „Ústavnému súdu neušlo pozornosti, že ... z ďalšieho obsahu sťažnosti vyplýva záver, že jediným riešením, ktorého sa sťažovateľ dovoláva, je okamžité vynútené odňatie maloletej a jej odovzdanie sťažovateľovi, pričom okresnému súdu vyčíta, že tak dosiaľ neurobil a ponecháva riešenie situácie na rodičoch maloletej, aby sa dohodli a dobrovoľne podrobili rozhodnutiu krajského súdu. Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje na okresným súdom zistený skutkový stav, pokiaľ ide o zdravotný stav maloletej, kde bol viacerými lekáskymi správami od viacerých lekárov konštatovaný rovnaký záver, že sťažovateľ si vynucuje styk

2P/16/2015

-7-

s maloletou, čím pre ňu vytvára ťažké stresové situácie, ktoré len zhoršujú jej psychický stav. Nútené stretávanie sa maloletej dcéry so sťažovateľom nevytvorí medzi nimi pevné rodinné puto, ako si zrejme predstavuje sťažovateľ, ale naopak, objektívne na základe pozorovaní správania maloletej a nielen na

základe výpovede jej matky, ako sa nesprávne domnieva sťažovateľ, sa tým zhoršuje stav maloletej, vyvíjanie tlaku pôsobí kontraproduktívne a môže zanechať dlhodobé následky na zdraví maloletej. Je potrebné zdôrazniť, že v danom prípade je síce dôležitý záujem sťažovateľa stretávať sa pravidelne so svojou dcérou, ale samotný výkon rozhodnutia sa musí realizovať tak, aby bol prednostne sledovaný najlepší záujem dieťaťa, ktorý prevažuje nad záujmom rodiča. Násilné, okamžité a nekompromisné odobratie a odovzdanie maloletej sťažovateľovi je len krajne nevyhnutným riešením, ktoré prichádza do úvahy za predpokladu, ak by rodič, s ktorým dieťa žije, konal zjavne nezákonným spôsobom a bránil by tak v styku druhého rodiča s dieťaťom. Je preto logické a dostatočne odôvodnené, ak okresný súd dosiaľ nesiahol po síce zákonom, ale krajnom riešení...“.

15. Vyjadrenia otca o tom, že mu upiera informácie o maloletom dieťati, sú len jeho fabuláciami, sú len jeho výmysly, ktoré otec neustále opakuje. Akákoľvek choroba, či hospitalizácia maloleteho dieťaťa je podľa názoru otca „jej výmyslom“, dokonca podľa jeho názoru úmyselne „vybavuje“ dieťaťu hospitalizácie v nemocnici. Tieto vyjadrenia otca nasvedčujú tomu, že otec postráda schopnosť rozoznávať realitu. Tieto skutočne absurdné tvrdenia otca nasvedčujú zrejme aj o potrebe ustanovenia znalca z odboru psychiatrie za účelom vyšetrenia duševného stavu otca. Bol to práve otec, ktorý sa na základe výpisu z poisťovne obrátil na viacerých lekárov maloleteho dieťaťa, ktorým uvádzal, že poskytnutie zdravotnej starostlivosti dieťaťu majú najprv konzultovať s ním. Vzhľadom na toto neprimerané správanie sa otca bola nútená požiadať poisťovňu, aby otcovi viac výpisy neposkytovala.

16. Pokiaľ otec v podanom návrhu namieta, že ani raz, keď si prišiel prevziať maloletú z materskej školy o 15.00 hod., maloletá nebola prítomná, pretože dňa 30.9.2016 ju ešte v doobedňajších hodinách vybrala z materskej školy, toto vyjadrenie otca je opäť len jeho polopравdou, ktorú úmyselne podsúva súdu, aby o sebe vzbudil predstavu neinformovaného otca. Otec bol o tom, že dieťa bude navštevovať tanečno - pohybový krúžok informovaný učiteľkou v materskej škole ešte predtým, ako ho stihla informovať ona a to v rámci konzultačných hodín, ktoré si v materskej škole dohodol. Tento záujmový krúžok je určený oficiálnym rozvrhom pre všetky maloleté deti v predškolskom veku na piatok, preto z materskej školy dieťa odchádza skôr.

17. V podanom návrhu zároveň otec nijako nepreukázal bezodkladnú a naliehavú potrebu úpravy pomerov. Odvolávanie sa na viac ako rok starý znalecký posudok PhDr. Halašovej, ktorá napokon sama pri svojom výsluchu poprela svoje závery, nie je preukázaním bezodkladnej a naliehavej potreby úpravy pomerov. V podanom návrhu otec ďalej uvádza, že z priloženého vyjadrenia jeho zamestnávateľa vyplýva, že otec v roku 2016 vyčerpal dovolenku pripadajúcu už na rok 2017 a v roku 2017 má nárok na dovolenku iba v rozsahu piatich pracovných dní a že túto vyčerpal predovšetkým na cestu za maloletou, resp., aby sa zúčastnil pojednávanií. Toto svoje tvrdenie otec nijakým spôsobom nepreukázal a toto tvrdenie ani z potvrdenia zamestnávateľa nijako nevyplýva. Otec nepredložil žiaden dôkaz

2P/16/2015

-8-

o tom, že by bol v roku 2016 vyčerpal svoju dovolenku na cesty za maloletým dieťaťom, ani len neuviedol, koľko dní dovolenky mal v roku 2016 v dispozícii.

18. V podanom návrhu otec už len rozvádza svoje úvahy o tom, ako podľa jeho názoru psychicky vydiera dieťa, psychicky ju ničí a podobne. Tieto tvrdenia sú lživé a je to len snaha spochybňovať ju ako matku. Dieťa je vyčerpané a stresované zo svojho otca, čo sa u nej psychosomatický prejavuje tým, že sa pomočuje. To je najjasnejší dôkaz výsledku násilného domáhania sa svojich práv zo strany otca a s tým spojeného stresu a traumy malého dieťaťa. Rovnako ďalším dôkazom výsledku násilného domáhania sa svojich práv zo strany otca sú vyjadrenia dieťaťa prednesené v materskej škôlke, v rámci ktorých pri hre vyjadrila obavu z toho, že ju otec ukradne. Takto ho maloleté dieťa vníma skrz jeho konanie a neempatické správanie, akokoľvek bude mať snahu prekrúcať význam strachovej reakcie dieťaťa z neho. Za všetko pripomína, ako dieťa pri snahe o výkon rozhodnutia (5.9. a 6.9 2015) kričalo, kopalo a hrýzlo ju, plakalo a odmietalo s otcom odísť, pričom sa otec domáhal jeho okamžitého odňatia prítomnou policajnou hliadkou, sudcom, alebo kolíznou opatrovníčkou. Následne spochybňovanie objektívnosti vyjadrenia dieťaťa otcom je skutočne zarážajúce.

19. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhuje, aby súd návrh otca zamietol. Slovenská republika sa zaviazala, že pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa dieťaťa uskutočňovanej súdmi bude záujem dieťaťa prvoradým, teda aj záujem maloletej AR.y na bezpečie, stabilitu, ochranu jej bezpečnosti, duševného, telesného a fyzického vývoja. Návrh otca je v príkrom rozpore s najlepším záujmom maloletého dieťaťa.

20. Opatrovník vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že v celom rozsahu zotrváva na svojom písomnom vyjadrení zo dňa 15.12.2016 a dočasne navrhuje pozastaviť styk starých rodičov ako aj otca maloletej AR.j, nar. 8.6.2011 do doby, kým sa situácia v rodine neupokojí a kým sa nezlepší zdravotný stav maloletej. Rešpektuje súčasný stav maloletej a stotožňuje sa s vyjadrením MUDr. Rosenbergerovej a Komisárky pre deti Ing. Viery Tomanovej, PhD. s dočasným pozastavením styku otca a starých rodičov s maloletou. Rodičom a starým rodičom bolo navrhnuté, aby svoje vzájomné vzťahy a postoje zlepšili, začali spolupracovať so psychológom, preto Okresný súd Svidník dňa 27.10.2016 uznesením č.k. 4Em/1/2015-705 rozhodol o uložení výchovného opatrenia rodičom podľa § 37 ods. 2 písm. c) Zákona o rodine - podrobiť sa sociálnemu poradenstvu na referáte poradensko - psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov. Rozhodnutie doposiaľ nenadobudlo právoplatnosť z dôvodu podania opravného prostriedku zo strany otca dieťaťa. Psychológ na referáte poskytuje psychologické poradenstvo, preto navrhuje súdu zmeniť uložené výchovné opatrenie na povinnosť podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu na referáte poradensko - psychologických služieb ÚPSVaR Prešov.

21. Komisárka pre deti vo svojom písomnom vyjadrení uviedla, že dňa 1.12.2016 na pojednávaní predložila vyjadrenie vo veci maloletej Alexandry Márie Burcinovej, nar. 8.6.2011. Vo vyjadrení sa poukazuje na problematickú komunikáciu medzi rodičmi, ktorá môže mať negatívny vplyv na zdravotný stav maloletej. Správa ďalej poukazuje na nepriaznivý psychický stav maloletej s otcom do doby kompenzácie jej zdravotného stavu. Je nevyhnutné,

2P/16/2015

-9-

aby došlo k upokojeniu celkovej situácie a k vytvoreniu harmonického prostredia pre maloletú, čo je jednoznačne v jej najlepšom záujme. K rovnakému záveru dospel vo svojom vyjadrení zo dňa 15.12.2016 aj Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov. Návrh otca na zmenu a vydanie neodkladného opatrenia - zverenie dieťaťa do starostlivosti otca, je v rozpore s najlepším záujmom dieťaťa. Podľa Dohovoru o právach dieťaťa (ďalej len „Dohovor“), článok 3 ods. 1 musí byť dieťa prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní o všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. V danom prípade je potrebné veľmi citlivo posudzovať možný vplyv, aký by mohlo mať zverenie maloletej do starostlivosti otca vzhľadom na jej zdravotný stav. Nepochybne by išlo o výrazný zásah a zmenu v doterajšom živote maloletej, čo by sa mohlo negatívne podpísať na jej zdravotnom stave. Maloletá má s matkou vybudovaný harmonický vzťah a je na ňu naviazaná, pričom vzťah k otcovi absentuje. Vytrhnutie maloletej z prostredia, v ktorom žije a je naň zvyknutá, môže mať negatívny dopad na jej zdravotný vývin. Upriamila pozornosť na fakt, že maloletá otca odmieta, ako deklarovala aj počas rozhovoru s Komisárkou pre deti, ktorý sa uskutočnil dňa 25.8.2016. V danom prípade je potrebné pred tým, ako súd dospeje k akémukoľvek záveru, dôkladne posúdiť príčinu odmietania otca maloletou.

22. Prokurátor Okresnej prokuratúry vo Svidníku vo svojom vyjadrení uviedol, že nesúhlasí s návrhom navrhovateľa, aby súd zmenil doposiaľ účinné neodkladné opatrenie tak, že zverí maloletú dočasne do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej navrhovateľovi a upraví styk matky s maloletou. Poukázal na skutočnosť, že dieťa nie je vecou a má vybudovaný blízky vzťah k matke. Po zdravotnej stránke podľa vyjadrenia ošetrojúcej lekárky maloletej dieťa vykazuje veľkú úzkosť, ktorej stav sa zhoršuje po styku s otcom.

23. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

24. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

25. Podľa § 329 ods. 1 a 2 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez vylučenia a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

26. Podľa § 331 ods. 1, veta prvá CSP, návrh na nariadenie neodkladného opatrenia doručí súd ostatným stranám až spolu s uznesením, ktorým bolo neodkladné opatrenie nariadené.

27. Podľa § 367 ods. 1, 2 a 3 CMP, neodkladným opatrením môže súd nariadiť, aby ten, kto má maloletého pri sebe, maloletého odovzdal do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne súd najneskôr do siedmich dní od doručenia návrhu. V tejto lehote súd uznesenie vyhotoví. Uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia je vykonateľné vyhlásením; ak sa nevyhlasuje, je vykonateľné, len čo bolo vyhotovené.

2P/16/2015

-10-

28. Úprava výkonu rodičovských práv a povinností je obsiahnutá v zákone č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len Zákon o rodine).

29. Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

30. Podľa § 28 ods. 2 Zákona o rodine, rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

31. Podľa § 25 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa upravujú práva a povinnosti rodičov; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou tohto rozhodnutia o úprave práv a povinností k maloletému.

32. Podľa § 25 ods. 2 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa ods. 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom, v rozhodnutí o úprave práv a povinností k maloletému dieťaťu; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

33. Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

34. Účelom neodkladného opatrenia je dočasne upraviť pomery účastníkov, či už pred začatím konania alebo v priebehu konania. Možno ho nariadiť len vtedy, respektíve dovtedy, kým nie sú dané podmienky pre konečné rozhodnutie vo veci. Zásadne sa ním neprejudikuje právo účastníkov a tretích osôb. Stráca svoje opodstatnenie akonáhle súd poskytne ohrozenému alebo porušenému právu definitívnu ochranu. Musí byť pritom daná aspoň naliehavá potreba predbežnej úpravy a nárok musí byť osvedčený.

35. V prejednávanej veci bola maloletá na čas po rozvode rozsudkom tunajšieho súdu dňa 4.9.2014 právoplatne zverená do osobnej starostlivosti matky, v dôsledku čoho sa otec nemôže podieľať na jej sústavnej starostlivosti. Vzhľadom k tomu, že rodičia sa o úprave styku otca s maloletou nedohodli, naďalej prebieha konanie o úprave styku otca s maloletou a od roku 2016 aj o návrhu otca na zverenie maloletej do jeho osobnej starostlivosti. Súd zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2P/16/2015 zistil, že naposledy bolo o úprave styku otca s maloletou rozhodnuté neodkladným opatrením č.k. 2P/16/2015-806 zo dňa 8.8.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2CoP/20/2016

zo dňa 29.9.2016 a to tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý prvý víkend v mesiaci a to v piatok od 15.00 hod do 18.00 hod. a v sobotu a nedeľu od 9.00 hod. do 17.00 hod. bez prítomnosti

2P/16/2015

-11-

matky, v čase školského roka (t.j. od 1.9. do 30.6. bežného roka) je otec povinný si maloletú vyzdvihnúť v piatok o 15.00 hod. z predškolského alebo školského zariadenia, ktoré maloletá navštevuje, v ostatných termínoch, resp. za situácie, ak maloletá nebude prítomná v predškolskom alebo školskom zariadení, ktoré navštevuje, sú otec a matka povinní odovzdať si navzájom maloletú riadne pripravenú pred bydliskom matky. Z obsahu spisu je tiež zrejmé, že matka maloletej sa návrhom zo dňa 4.11.2016 domáhala, aby súd neodkladným opatrením zakázal styk otca s maloletou. Súd uznesením č.k. 2P/16/2015-1049 zo dňa 18.11.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 17CoP/1/2017-1208 zo dňa 10.1.2017 návrh matky maloletej na zmenu neodkladného opatrenia zamietol.

36. Zo súdneho spisu a vyjadrení účastníkov je zrejmé, že styk maloletej s otcom neprebíha podľa nariadeného právoplatného neodkladného opatrenia, nakoľko maloletá dlhodobo odmieta stretnutia s otcom. Otec opakovane v priebehu konania podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia o dočasnom zverení maloletej do jeho starostlivosti. Navrhovateľ sa teraz, týmto návrhom na zmenu neodkladného opatrenia, domáha zverenia starostlivosti o maloletú nielen z dôvodu nerešpektovania neodkladného opatrenia zo strany matky, ale predovšetkým v snahe ochrániť maloletú, ktorej psychický stav sa v poslednom období vážne zhoršil, o čom matka predložila lekárske správy a taktiež to vplynulo aj z výpovedí svedkov na pojednávaní, kde riaditeľka materskej školy V. v rámci svojej výpovede potvrdila, že maloletá má problém s únikom moču a stolice a je nervózna pri akejkoľvek zmienke o otcovi. Súd sa oboznámil s návrhom otca na zmenu a nariadenie neodkladného opatrenia o dočasnom zverení maloletej do jeho starostlivosti, vyjadreniami k návrhu otca zo strany matky maloletej, opatrovníka, prokurátora Okresnej prokuratúry vo Svidníku a Komisárky pre deti, listinnými dôkazmi založenými v spise a dospel k záveru, že v konaní nebola preukázaná naliehavá potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov v dôsledku zmeny pomerov podľa § 26 Zákona o rodine. Je pravdou, že zdravotný stav maloletej sa v poslednom období zhoršil, čo matka pripisuje neempatickému správaniu otca k maloletej, avšak pravdou je aj to, že maloletá sa od posledného psychologického vyšetrenia dňa 20.11.2015 so svojím otcom nestretala. Bude preto predmetom ďalšieho dokazovania a z jeho vyhodnotenia úlohou súdu ustáliť, čo je skutočnou príčinou zhoršenia zdravotného stavu maloletej, keď sa s otcom nestretáva a tiež čo je príčinou odmietania otca zo strany maloletej.

37. Súd poukazuje na vyššie citované znenie § 23 Zákona o rodine, podľa ktorého ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností. Podľa tohto zákonného ustanovenia by malo ísť o podstatné zmeny v tých skutočnostiach, ktoré tvorili skutkový základ rozhodnutia o výkone rodičovských práv a povinností alebo rozhodnutia súdu o schválení dohody rodičov o rodičovských právach a povinnostiach. Aj keby súd považoval tvrdenia otca v návrhu za osvedčené a zmenu pomerov videl v tom, že matka maloletej bráni v stretávaní sa otca s maloletou a v zhoršení psychického stavu maloletej, ktorá je v osobnej starostlivosti matky, pri rozhodovaní o zverení, resp. v tomto prípade o dočasnom zverení maloletej do osobnej starostlivosti otca musí prihliadať na záujem maloletého dieťaťa v širších súvislostiach. Súd musí totiž prihliadať na to, že maloletá sa narodila na Slovensku, od narodenia vyrastá pri svojej matke, ktorá sa o ňu zodpovedne stará. Maloletá v mieste bydliska navštevuje materskú školu, má rozličné záľuby, svojich kamarátov a celú rodinu zo

2P/16/2015

-12-

strany matky, ale aj zo strany otca. Je nesporné, že matka poskytuje maloletej citové zázemie, všetky vývinové potreby a stabilitu výchovného prostredia. Vytrhnutie maloletej z jej dôverne známeho prostredia, pretrhnutie všetkých jej sociálnych väzieb tak s matkou ako aj so starými rodičmi, s kamarátmi a jej odovzdanie otcovi, ktorý, ako sa vyjadril, by s ňou chcel bývať v neznámom prostredí v Rakúsku, v krajine, ktorej jazyk maloletá neovláda, a to v predškolskom veku, by malo na maloletú ďalší negatívny vplyv na jej zdravotný stav, vrátane duševného. Otec v návrhu poukázal na rozhodnutie R

21/1965, že záujem maloletého dieťaťa na zachovaní stability výchovného prostredia nemožno vidieť len v tom, že za každú cenu sa musí rešpektovať vytvorený faktický stav. Nebolo by to vhodné najmä vtedy, ak by tento faktický stav bol vyvolaný bezdôvodným nerešpektovaním súdnych rozhodnutí. Maloletý sám nemôže úplne posúdiť, aké výchovné opatrenie je v jeho záujme, a preto závisí aj od osôb, ktoré ho vychovávajú alebo majú vychovávať, aby vyslovili názor, aké opatrenia treba v zájme maloletého vykonať. Ak je na vyslovenie záveru povolaný súd, musí tak urobiť po dôkladnom zvážení všetkých skutočností, ktoré ovplyvňujú alebo by mohli ovplyvňovať výchovu dieťaťa. Tu súd poukazuje na judikát R 97/67, v ktorom sa uvádza, že zmena pomerov odôvodňuje zmenu rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa alebo súdom schválenej dohody rodičov len vtedy, ak iné okolnosti prevažujú nad požiadavkou stálosti výchovného prostredia maloletého dieťaťa. Tak je to obvyklé v tých prípadoch, v ktorých sa skôr vykonaná úprava výchovy maloletého dieťaťa stane vzhľadom na zmenu pomerov úpravou, ktorá naďalej nezabezpečuje najpriaznivejšie podmienky na zdravý vývoj dieťaťa. Tieto skutočnosti a záver však musí súd dôkladne posúdiť a rozhodnúť vo veci samej. Súd poukazuje aj na vyjadrenia opatrovníka, prokurátora a Komisárky pre deti, ktorí sa pridriavajú zákazu styku otca s maloletou. Vychádzajúc z citovaných ustanovení Zákona o rodine, že rozhodujúcim dôvodom na odovzdanie maloletého dieťaťa do starostlivosti druhého z rodičov je skutočnosť, že to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa, má súd v tomto štádiu prebiehajúceho konania o úprave styku a o návrhu otca o zverenie maloletej do jeho osobnej starostlivosti za to, že vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti je v záujme maloletej, aby do právoplatného rozhodnutia vo veci samej bola v doterajšom prostredí v osobnej starostlivosti matky. Podľa názoru súdu nie je splnená ani podmienka o nebezpečenstve bezprostredne hroziacej ujmy, t.j. skutočnosti, že bez okamžitej i keď len dočasnej právnej úpravy by bolo právo otca ohrozené, nakoľko otec sa s maloletou nestretáva už viac ako 2 roky a pokiaľ otec poukazuje na zhoršovanie zdravotného stavu maloletej v osobnej starostlivosti matky, tieto skutočnosti sú už predmetom dokazovania v prebiehajúcom konaní.

39. Súd považuje za nevyhnutné zdôrazniť, že na psychiku dieťaťa veľmi pôsobí nekomunikatívnosť a nevraživosť rodičov pri jeho odovzdávaní, resp. pri tom, keď sa otec dostaví k realizácii styku. Jedná sa o výrazne nežiadajúci jav pre osobnostný vývoj aj duševné zdravie maloletého. Je preto treba v záujme dieťaťa tento negatívny stav zmeniť. Akákoľvek starostlivosť predpokladá zo strany rodičov predovšetkým toleranciu, spoločnú vôľu a schopnosť spolu komunikovať a spolupracovať a najmä nezapájať dieťa do svojich vzájomných problémov. Súd upozorňuje, že jedným z určujúcich faktorov pri rozhodovaní o zverení dieťaťa do osobnej starostlivosti je schopnosť rodiča spolupracovať s druhým rodičom pri výchove dieťaťa. Ak táto spolupráca a komunikácia nie je bez zjavného dôvodu naplnená, je rodič výchovne nespôsobilý. Preto súd na záver apeluje na oboch rodičov, aby zväžili svoju komunikáciu, nakoľko sa preukazuje, že maloletá sa stáva „nástrojom“ pre ich

2P/16/2015

-13-

vzájomný „boj“, z ktorého potom vyplývajú vyhrotené situácie negatívne vplyvajúce na ich maloleté dieťa, ktorého obidvaja rodičia bezpochyby milujú.

40. Na základe uvedeného súd je toho názoru, že neboli dané podmienky a predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia a preto návrh otca na zmenu a nariadenie neodkladného opatrenia súd vo výroku I. uznesenia zamietol.

41. Podľa § 37 ods. 2 písm. d) Zákona o rodine, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd môže rozhodnúť o uložení týchto výchovných opatrení: uloží maloletému dieťaťu a jeho rodičom povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu.

42. Súd v zmysle citovaného zákonného ustanovenia uložil maloletej a jej rodičom vo výroku II. uznesenia povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu na referáte poradensko - psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov každý prvý víkend v mesiaci a to v piatok od 15.00 hod. do 18.00 hod. a v sobotu od 9.00 hod. do 12.00 hod. Toto výchovné opatrenie súd nariadil práve v čase, keď sa má uskutočňovať styk otca s maloletou, aby sa tento styk čiastočne realizoval za prítomnosti odborného poradcu, ktorého je ÚPSVaR povinný zabezpečiť.

43. Podľa § 24 ods. 5 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá na právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati. Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati domáhať na súde.

44. Súd vzhľadom k tomu, že otec nemá pravidelné informácie o maloletej a aj z dôvodu, aby prinútil matku a otca vzájomne komunikovať, uložil matke maloletej vo výroku III. uznesenia povinnosť telefonicky informovať otca maloletej každý piatok v týždni o 18.00 hod. o zdravotnom stave maloletej, návštevách lekára, o dlhodobejšom pobyte maloletej mimo miesta jej bydliska, o osobitných potrebách maloletej, ako aj o ďalších podstatných veciach týkajúcich sa maloletej a priebežne bezodkladne o mimoriadnych podstatných veciach týkajúcich sa maloletej.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 363 C.s.p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

2P/16/2015

-14-

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.